

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์
เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

The Development of English Learning Activities by Using Movie
Clips to Enhance Listening and Speaking Abilities for Mathayom
Suksa 5 Students

ธีรวัฒน์ โคตรหานาม¹ ไพลีฐ บริบูรณ์²
Thirawat Khot-Hanam¹, Phaisit Boriboon²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนผ่านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ 3) ศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มไทรวิทยา จำนวน 25 คน ประจําภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test ชนิด Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.12/89.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75
2. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$)

คำสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ คลิปภาพยนตร์ การฟัง-พูด

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop and examine the English learning activities by using Movie Clips to meet the standard efficiency of 75/75, 2) compare the students' English listening and speaking ability before and after learning through the Movie Clips, and 3) investigate the students' attitude toward English learning activities by using Movie Clips to enhance English listening and speaking ability.

The samples, obtained by cluster random sampling, were 25 Mathayom Suksa 5 students during the second semester of the academic year 2015. The research instruments were English learning activities listening and speaking ability test, and attitudes assessment. The statistics used to analyze the data were means, standard deviation, percentage and t-test (Dependent Samples).

The result were as:

1. The efficiency of the developed English learning activities by using Movie Clips had a value at 89.12/89.60 which was higher than the set value of 75/75.
2. After the intervention, the students had higher mean score of listening and speaking abilities than that of before at the .01 level of significance.
3. The average score of students' attitudes toward the developed English learning activities by using Movie Clips to enhance listening and speaking abilities was at the highest level ($\bar{x} = 4.56$).

Keywords : Learning Activity, Movie Clips, Listening and Speaking Skills

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบันนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากเพราะภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้เข้าใจความแตกต่างทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ในขณะที่เป็นพลเมืองโลกกับคนทั่วโลกได้ในยุคโลกาภิวัตน์ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่างๆ ทั่วโลก และได้เข้ามา มีบทบาทต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมาโดยเฉพาะสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกทำให้คนไทยต้องให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษและจะต้องเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ใน

ระดับที่ผู้เรียนสามารถจะสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้อันเป็นสากลได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, หน้า 5) ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้เข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลารวดเร็วทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับประชากรส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจะได้เข้าใจ และรู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อและการประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาบุคลากรของชาติให้มีความรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ ภาษาอังกฤษ

ในฐานะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกนำมา ซึ่งมีตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1) สอดคล้องกับ ไพศาล กาญจนวงศ์ (2553, หน้า 13) การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นการสื่อสารของคนต่างวัฒนธรรมกัน ซึ่งผู้ส่งสารและผู้รับสารอาจเป็นคนในประเทศเดียวกัน พูดภาษาเดียวกัน เช่น คนไทยภาคกลาง และคนไทยภาคเหนือ คนไทยพื้นราบกับคนไทยภูเขา เป็นต้น หรืออาจเป็นการสื่อสารของคนที่อยู่คนละประเทศ ซึ่งวัฒนธรรม ได้แก่ วิวัฒนาการของชีวิต การดำเนินชีวิตรวมไปถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมที่เป็นทั้งนามธรรม และรูปธรรม ความเป็นอยู่ซึ่งถูกใช้ และถ่ายทอดลงสมแก่คนในสังคมจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นต่อๆ มา จากเหตุผลดังกล่าวการจัดการเรียนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558 ซึ่งประชาชนในแต่ละประเทศ จะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” เมื่อเป็นเช่นนี้ในวงการการศึกษา

จึงมีการตื่นตัวและเตรียมพร้อมกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสนใจอย่างกว้างขวางในการพัฒนา การใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชน และคนทำงานในประเทศไทยโดยมุ่งเน้นว่าพลเมืองทุกคนในประเทศต้องใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพ (นพพร สโรบล, 2554, หน้า 1) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การที่ผู้เรียนจะมีการใช้ทักษะทางภาษาอย่างคล่องแคล่วจะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี และมีโอกาสได้ใช้ทักษะเหล่านี้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษครูผู้สอนจำต้องคำนึงถึงหลักธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ในการเรียนภาษานักเรียนควรเริ่มจากทักษะการฟังก่อนแล้วจึงฝึกทักษะการพูด ส่วนทักษะการอ่านและการเขียนเป็นขั้นตอนที่ควรฝึกหลังจากที่นักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดีแล้ว (วันชัย วัฒนวิทย์, 2546, หน้า 13) เอดูเคชั่น เฟิร์ส (2554, หน้า 9) ได้ทำการวิจัยและจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 54 ชาติ โดยการวิจัยได้สุ่มตัวอย่างประชากร ประมาณ 1.7 ล้านคนทั่วโลก พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 53 รองสุดท้าย ติดกลุ่ม 5 ประเทศที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ต่ำที่สุด ได้แก่ โคลอมเบีย ปานามา ซาอุดีอาระเบีย ไทย และลิเบีย นอกจากนี้สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (2556, หน้า 7) ได้ประกาศผลการทดสอบแบบทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ปี 2556 ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ หรือ สทศ. ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีผู้เข้าสอบ จำนวน 77,000 กว่าคน จากคะแนนเต็มวิชาละ 100 คะแนน วิชาภาษาอังกฤษ 36.99 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมต้น วิชาภาษาอังกฤษ 28.71 คะแนน ซึ่งจะเห็นได้ว่าวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดของในแต่ละระดับชั้นสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ยังนักเรียนยังขาดการได้รับการ

พัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) และระดับเขตพื้นที่การศึกษา ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำ ดังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2556 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556) การที่จะสามารถสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจนสามารถติดต่อสื่อสาร สนทนาได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว อาจเป็นเรื่องที่น่าหนักใจต่อครูผู้สอนมาก ทั้งนี้เพราะหากสภาพการณ์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเราเป็นลักษณะที่สอนเป็นภาษาที่สอง (Teaching English as a Second Language : TESL) นั้นหมายความว่าประชากรต้องพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอยู่แล้วก็คงจะไม่เป็นปัญหา เพราะผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในโอกาสต่างๆ ได้มาก แต่เป็นที่ทราบกันว่าประเทศไทยเราใช้ภาษาแม่คือภาษาไทยในการติดต่อ สื่อสาร ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษในบ้านเราจึงเป็นลักษณะของการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Foreign Language : TEFL) โอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียน จึงมีน้อยมาก นอกจากในช่วงเรียนแล้วแทบจะไม่มีเลย นักเรียนจึงขาดโอกาสฝึกอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ขาดทักษะในด้านกรฟัง-พูดเป็นอย่างมาก (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2554, หน้า 1)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม พบว่าการจัดกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในลักษณะที่ครบวงจร เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการฟังและการพูดจะเป็นไปในรูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของบทเรียน ซึ่งควรสอดคล้องและใกล้เคียงกับการสื่อสารในสถานการณ์จริง และหากเป็นไปได้การเลือกเนื้อหาให้ตรงกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะ

เสริมสร้างแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชีวิตจริง กิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ได้แก่ การฝึกออกเสียง เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และทัศนศึกษา การทำแบบฝึกหัดสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ห้องเรียนสดใส ทำให้บทเรียน น่าสนใจ ช่วยกำหนดความหมายของเนื้อหาให้ชัดเจน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังนั้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนจึงควรมีความหลากหลาย น่าสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอย่างรวดเร็ว โดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ ปรับและจัดการใช้สื่อต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่จะเรียน สื่อที่สามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ได้แก่ เพลง ภาพยนตร์และข่าวทางโทรทัศน์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำเร็จรูป และบทเรียนออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต (อดิศา เบญจรัตน์านนท์ และคณะ, 2552, หน้า 174-175) วิ โก อินเตอร์ (2013, หน้า 12) ได้บอกถึงเทคนิคในการเรียนภาษาอังกฤษให้เก่งอย่างง่ายๆ คือ เริ่มจากการหัดฟังก่อน เพราะการฟังเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการฝึกฝนทักษะทางภาษาแหล่งของการฟังภาษาอังกฤษมีอยู่มากมาย ตัวอย่างที่สำคัญและเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น เพลงภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ (ในช่วงแรกอาจจะเปิดซับไตเติ้ลไปด้วย) และข่าวภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 วิธีนี้จะช่วยได้เป็นอย่างมาก ให้เรารับรู้ถึงโครงสร้างประโยค การออกเสียงคำต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจในการพูดมากขึ้น และสามารถนำไปใช้ในการสนทนาจริงได้เป็นอย่างดี โดยต้องเน้นฝึกให้ถึงขั้นที่ว่าฟังเข้าใจเกือบทุกประโยค ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีง่ายๆ นี้ อาจจะต้องใช้เวลา เพราะเป็นการฝึกเลียนแบบธรรมชาติ ด้วยการ ฟัง ก่อน และจะเริ่มหัดพูด อ่าน เขียน ในภายหลัง เริ่มไปที่ละอย่าง ที่สำคัญคือ ไม่ควรจะเริ่มที่ขั้นตอนยากๆ อย่างการเขียน หรือการอ่าน หรือการท่องจำ คำศัพท์ เนื่องจากการเรียนภาษาคควรจะเรียนเป็นประโยค

เรียนให้ใช้เป็น ไม่ใช่เรียนเป็นคำๆ หรือเรียนให้เขียนเป็นเหมือนที่หลายโรงเรียนมักจะสอนให้ท่องศัพท์ก่อน แต่สุดท้ายก็เอามาพูดเป็นประโยคไม่ได้ เมื่อพิจารณาจากประการการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยเองนั้นพบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมีการเริ่มเรียนมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนมาถึงในระดับมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนนั้นนักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ต่ำมากนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษทุกทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ จากการรายงานผลการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมไหมวิทยาคม พบว่า ผลการทดลองระดับชาติ O-Net วิชาภาษาอังกฤษ ปี 2557 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 10 และในรายวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวมของปีการศึกษา 2557 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับต่ำซึ่งต้องปรับปรุงและแก้ไขจากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจใช้กระบวนการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาทักษะในการฟัง-พูด โดยการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อการเรียนการสอน เนื่องจากภาพยนตร์มุ่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างตรงจุดมุ่งหมายเพราะภาพยนตร์ช่วยเชื่อม การเห็นภาพลักษณะเคลื่อนไหวกับเสียงบรรยายประกอบด้วยการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้ถึงอย่างทั้งจากการได้เห็น และการได้ยินในขณะเดียวกัน ดังงานวิจัยของ Donley (2012) ได้นำภาพยนตร์มาใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น และรัชดาวรรณ คงสัจย์ (2555, หน้า 39) ได้ใช้ภาพยนตร์การ์ตูนภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านออกเสียง และการเขียน และเพื่อสร้างตัวอย่างบทเรียนภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์การ์ตูนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปปาพยนตร์จะช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมไหมวิทยาคม มีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และได้เรียนรู้การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลายที่เกิดขึ้นจากการได้ดูคลิปปาพยนตร์ที่นำมาเป็นสื่อในการเรียน

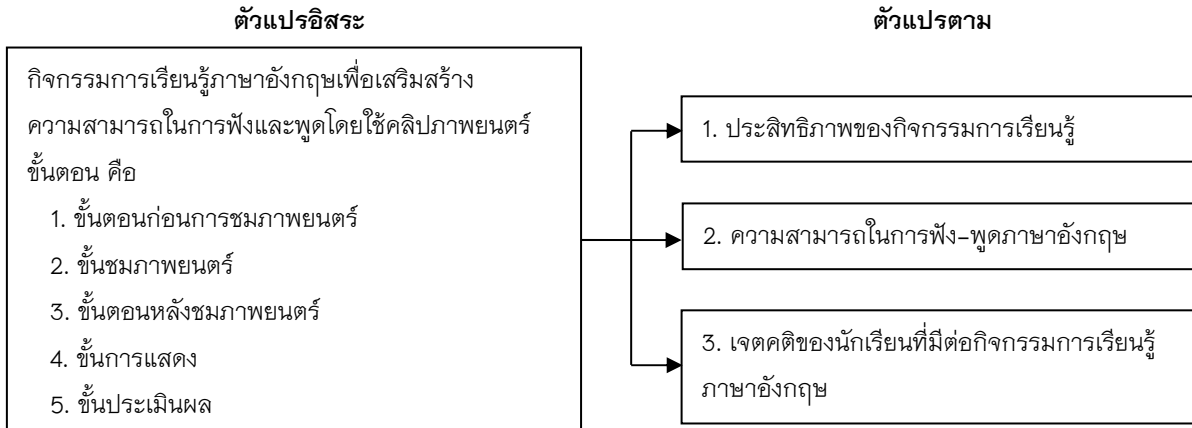
ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปปาพยนตร์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปปาพยนตร์
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปปาพยนตร์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปปาพยนตร์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 1) โรงเรียนกุดบากพัฒนศึกษา จำนวน 77 คน 2) โรงเรียนร่มไทรวิทยา จำนวน 25 คน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 102 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

2. ตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนร่มไทรวิทยา ตำบลนาเมือง อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เนื่องจากนักเรียนที่เป็นประชากรนั้นได้มีการแยกห้องเรียน และแต่ละห้องเรียนนั้นมีการคละนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง กลาง และอ่อน อยู่ในแต่ละห้อง และผู้วิจัยก็ได้สุ่มได้เป็นตัวอย่างนี้

เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปปาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และทดสอบด้วยแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปปาพยนตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแผนตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปปาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test ชนิด Dependent Samples

3. หาเจตคติของนักเรียนหลังเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยการหาค่าเฉลี่ยจากแบบวัดเจตคติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย
 - 1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 1.3 ร้อยละ
2. สถิติการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่
 - 2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
 - 2.2 การหาค่าความยากและอำนาจจำแนกรายข้อ
 - 2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้
3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน
 - 3.1 ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการ E₁/E₂
 - 3.2 สถิติทดสอบที่ ชนิด Dependent sample t-test

KR-20

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.12/89.60 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้
2. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คลิปภาพยนตร์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ของนักเรียนระดับ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ มีประสิทธิภาพ 89.12/89.60 หมายความว่า คลิปภาพยนตร์ มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ เฉลี่ยร้อยละ 89.12 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ โดยนักเรียนมีความรู้ เฉลี่ยร้อยละ 89.60 สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 เนื่องจากจากคลิปภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ผ่านการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน และมีการปรับปรุงและพัฒนาคลิปภาพยนตร์ในทุกขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกับ เขียวรัตน์ ทักสูงเนิน (2547) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมโดยใช้ภาพยนตร์ซึ่งค้นคว้าได้ใช้แบบประเมินทักษะการฟัง จากภาพยนตร์เรื่อง I am Sam อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 58.5 และคิดคะแนนจากการตรวจใบงาน และแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ 47.5 วงจรที่ 2 จากการประเมินพฤติกรรมการเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้แบบประเมินทักษะการฟัง จากภาพยนตร์เรื่อง Monster Inc อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 69.5 และคิดคะแนนจากการตรวจใบงาน และแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ 60 วงจรที่ 3 จากการประเมินพฤติกรรมการเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้แบบประเมินทักษะการฟัง จากภาพยนตร์เรื่อง Maid in Manhattan อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 77.5 1 และสุวิทย์ คำมณี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยใช้สื่อภาพยนตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นคว่ำปรากฏว่า วงจรที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญของเจ้าของภาษา โดยใช้ภาพยนตร์ เรื่อง World Trade Center ปัญหาที่ต้องแก้ในวงจรต่อไป คือ นักเรียนฟังบทสนทนาในภาพยนตร์ไม่เข้าใจ จับประเด็นไม่ได้ วงจรที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำปัญหาในวงจรที่ 1 โดยการเลือกภาพยนตร์การ์ตูนเนื้อหาไม่ยากไม่มีบทสนทนาเยอะและเปิดภาพยนตร์ให้นักเรียนดูหลายๆ รอบ ซึ่งภาพยนตร์ที่ใช้สอนในวงจรที่ 2 นี้ เกี่ยวกับเทศกาลงานฉลอง เรื่อง

Disney's Christmas Favorite ปัญหาที่ต้องแก้ในวงจรต่อไป คือ นักเรียนฟังวลีหรือประโยคบางคำในภาพยนตร์ไม่ชัดเจน เข้าใจความหมายผิดเพี้ยนส่งผลให้ทำใบงานเดิมค่า และตอบคำถามไม่ถูกต้อง และนักเรียนไม่ชอบภาพยนตร์การ์ตูน วงจรที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าแก้ปัญหาจากวงจรที่ 2 โดยก่อนที่จะทำการสอนในวงจรที่ 3 ได้นำภาพยนตร์เรื่องเดิมมาเปิดหลายๆ ครั้ง พร้อมกับอธิบายคำหรือประโยคที่นักเรียนสงสัย แล้วให้นักเรียนทำใบงานเดิมอีกครั้ง ผลปรากฏว่านักเรียนมีความเข้าใจในการฟังบทสนทนาในภาพยนตร์มากขึ้นกว่าเดิม และผู้ศึกษาค้นคว้าได้เปลี่ยนจากภาพยนตร์การ์ตูนสนุกสนาน ตลกขบขันเกี่ยวกับวัฒนธรรมการรับประทานอาหาร เรื่อง Garfield 2 ทำให้นักเรียนมีความสนใจและสนุกสนานในการดูภาพยนตร์และทำใบงานด้วยความตั้งใจ ผลการตรวจผลการทำใบงานนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนระดับดี

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่สร้างขึ้นเป็นบทเรียนประเภทสอนเนื้อหาของบทเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบและเสนอเนื้อหาในเรื่องย่อยๆ ในปริมาณที่เหมาะสมกับความยากง่าย กิจกรรมการเรียนรู้จึงคล้ายกับการเรียนการสอนจริงในชั้นเรียน และคลิปภาพยนตร์ ที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพของบทเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านเนื้อหาบทเรียนด้านเทคนิคการผลิตสื่อ ซึ่งผลการประเมินมีความเห็นโดยรวมไปในแนวทางเดียวกันอยู่ในเกณฑ์ดีมากที่สุด อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ได้ผ่านการหาประสิทธิภาพเป็นตามเกณฑ์ 75/75 มีการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนและการเรียนด้วยคลิปภาพยนตร์ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านคลิป

ภาพยนตร์ ส่งผลทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี จึงถือว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3. ผลการประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่าเจตคติโดยรวมของนักเรียนที่เรียนรู้อังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ อยู่ในระดับมากที่สุดที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนได้สามารถสร้างความสนใจ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้คำนึงถึงการออกแบบหน้าจอ ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบของข้อความ องค์ประกอบด้านภาพและกราฟิก องค์ประกอบด้านเสียง และองค์ประกอบด้านการควบคุม ในขณะเดียวกันในการออกแบบในส่วนของการทำแบบฝึกหัด ผู้วิจัยได้ออกแบบให้บทเรียนให้รางวัลกับนักเรียนเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบถูกต้อง เป็นการสร้างแรงเสริมให้กับตนเอง ซึ่งการให้ผู้เรียนได้สร้างแรงเสริมด้วยตนเองเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตั้งความคาดหวังที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตน และคิดหาทางแก้ปัญหาและมีแรงจูงใจที่จะรับรู้และเรียนเนื้อหาอื่น จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในระดับมากที่สุด และมีข้อที่น่าสังเกต คือ ด้านเจตคติในเรื่องคลิปภาพยนตร์ ทำให้นักเรียน เรียนได้เร็วกว่าการสอนปกติ นักเรียนทุกคนมีระดับเจตคติที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ของผู้วิจัยครั้งนี้มีส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วกว่าการสอนโดยใช้ครูเป็นหลัก

จากผลดังกล่าว สรุปว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ สามารถสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถ และความสนใจของตนเองได้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะรับประสบการณ์

แปลกใหม่จากคุณสมบัติของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิป ภาพยนตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำคลิปภาพยนตร์ไปใช้เพื่อการเรียนการสอน ควรจัดเตรียมเครื่องฉายโปรเจคเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง มีความเร็วในการประมวลผล ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงได้อย่างรวดเร็ว

1.2 สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียน ด้วยตนเองอย่างอิสระไม่กำหนดระยะเวลาในการเรียนคลิป ภาพยนตร์ช่วยให้นักเรียนที่กำลังเรียนเนื้อหาหรือที่มีความสนใจสามารถนำไปศึกษาหรือนำมาเป็นแบบบทบทวน การเรียนได้

เอกสารอ้างอิง

- นพพร สโรบล. (2554). การศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกทักษะฟังพูดภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีการเรียนรู้แบบศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน EL 172. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพศาล กาญจนวงศ์. (2550). รูปแบบการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการท่องเที่ยวของภาคธุรกิจท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- รัชดาวรรณ คงสัตย์. (2555). บทบาทของภาพยนตร์การ์ตูนภาษาอังกฤษต่อการสอนภาษาอังกฤษของเด็กไทย ในวัยก่อนประถม. เข้าถึงได้จาก <http://www.tu.ac.th/org/research>.
- วันชัย วัฒนชัยวิทย์. (2546). การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ Teaching English as a foreign language. กรุงเทพฯ: เจริญกิจ.
- วี โก อินเตอร์. (2013). เทคนิคต่างๆ ในการเก่งภาษาอังกฤษ เริ่มต้นจาก “การฟัง” เป็นอันดับแรก. เข้าถึงได้จาก <http://www.wegointer.com>.
- เยาวรัตน์ ทักสูงเนิน. (2547). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมโดยใช้ภาพยนตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2556). ผลการทดสอบแบบทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET ปี 2556. เข้าถึงได้จาก <http://education.kapook.com/view40146.html>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). การศึกษาไทยกับประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

1.3 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคลิปภาพยนตร์ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทำให้ความสามารถในการเรียนสูงขึ้น สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ ดังนั้นควรพัฒนา คลิปภาพยนตร์ในรายวิชาอื่นๆ และนำคลิปภาพยนตร์ที่ พัฒนาขึ้นรวมไว้ในศูนย์สื่อของโรงเรียนและในระดับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำกิจกรรมการเรียน โดยภาพยนตร์ ในการฟัง พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ในระดับอื่นๆ เช่น อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตอนต้น และอาชีวศึกษา เป็นต้น เพื่อทราบถึงผลที่มีต่อ นักเรียนแต่ละระดับชั้น

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำกิจกรรมการเรียน โดยภาพยนตร์ และบทบาทสมมติ ในการฟัง พูดในบริบท อื่นๆ ที่ใช้ในสถานการณ์จริง

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุวิทย์ คำณี. (2550). *การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยใช้สื่อภาพยนตร์*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- สุรศักดิ์ ปาเส. (2554). *การพัฒนาวิชาชีพครูสู่ยุคปฏิรูปการศึกษา*. แพร่: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
แพร่ เขต 2.
- อดิศา เบญจรัตน์นันท์ และคณะ. (2552). *กิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ*.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เอดูเคชั่น เฟอร์ส. (2012). *การสื่อสารภาษาอังกฤษ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ef.co.th/>.
- Donley, P. (2012). *Listening and Speaking Skill*. Available from <http://law.justia.com/cases/illinois/court-of-appeals-fourth-appellate-district/2000/4981017.html>.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร